

Paikallisen järjestelyvaraerän käyttö vuonna 2003

Kunnallinen työmarkkinalaitos

Anne Hotti
19.5.2004

Paikallisen järjestelyvaraerän käyttö vuonna 2003

Yleistä:

Vuonna 2003 kunnissa ja kuntayhtymissä oli käytettävissä tulopoliittisen sopimuksen mukainen paikallinen järjestelyvaraerä 1.3.2003 sekä ensimmäinen viidestä kunnallisen palkkausjärjestelmän kehittämistoimenpideohjelman vuosille 2003-2007 mukaisista paikallisista järjestelyvaraeristä, joka tuli voimaan 1.12.2003. Kunnallisessa yleisessä virka- ja työehtosopimuksessa (KVTES:ssa) ja kunnallisen teknisten henkilöstön virka- ja työehtosopimuksessa (TS) 1.12.2003 järjestelyvaraerään oli yhdistetty lisäksi osa tulopoliittisen sopimuksen liittoerästä, joka muilla maksettiin eri ajankohtana.

1.3.2003 järjestelyvaraerä koski kaikkia muita kunnallisia sopimusaloja paitsi opetusala ja 1.12.2003 järjestelyvaraerä koski kaikkia muita sopimusaloja paitsi opetusala ja lääkäreitä.

1.3.2003 järjestelyvaraerän suuruus oli KVTES:ssa ja kunnallisen tuntipalkkaisen henkilöstön työehtosopimuksessa (TTES) 0,6 %, teknisillä 0,55 % ja kunnallisessa lääkäreiden virkaehtosopimuksessa (LS) 0,8 % sopimusalan palkkasummasta. 1.12.2003 järjestelyvaraerän suuruus oli KVTES:ssa ja teknisillä 1,1 % ja tuntipalkkaisilla 0,8 % sopimusalan palkkasummasta. KVTES:ssa ja teknisillä 1.12.2003 järjestelyvaraerästä 0,3 %-yksikköä oli tulopoliittisen sopimuksen mukaista liittoerää.

Kunnallinen työmarkkinalaitos teki kuntiin ja kuntayhtymiin paikallisen järjestelyvaraerän käyttöä ja kohdentumista koskevan tiedustelun. Vastausprosentiksi tuli 69 ja selvitys kattaa 78 % kunta-alan henkilöstöstä. Kunnallisessa työmarkkinalaitoksessa on tehty vastaavanlainen selvitys myös edellisistä, vuosien 1998, 2000 sekä 2002 paikallisen järjestelyvaraerän toteutumisesta.

I KVTES:n paikalliset järjestelyvaraerät 1.3.2003 ja 1.12.2003

KVTES:n piiriin kuului lokakuussa 2002 yhteensä 302 000 henkilöä. Tiedusteluun vastasi KVTES:n osalta 442 kuntaa ja kuntayhtymää ja se kattaa 79 % koko KVTES:henkilöstöstä.

1. Voimaantulo

Valtaosassa tiedusteluun vastanneista kunnista ja kuntayhtymistä järjestelyvaraerien voimaantuloaika oli sopimuksen mukainen eli 1.3.2003 tai 1.12.2003. Kuntayksiköistä 21 oli sopinut 1.3.2003 ja 1.12.2003 järjestelyvaraerien yhdistämisestä. Suurimmassa osassa näistä kuntayksiköistä yhdistetty järjestelyvaraerä tuli voimaan 1.9.2003 tai 1.3.2003. Yksi kuntayksikkö oli aientanut 1.3.2003 järjestelyvaraerän voimaantuloa kuukaudella. Neljä kuntayksikköä oli aientanut 1.12.2003 järjestelyvaraerän voimaantuloa muutamalla kuukaudella.

2. Korotusten suuruus

Suurin osa kunnista ja kuntayhtymistä jakoi sekä 1.3.2003 että 1.12.2003 paikallisen järjestelyvaraerän sopimuksessa mainitun suuruisena. 1.3.2003 näin teki 77 % ja 1.12.2003 82 % kuntayksiköistä.

23 % kuntayksiköistä käytti 1.3.2003 paikalliseen järjestelyvaraerään 0,6 % suuremman osuuden palkkasummasta. Keskimäärin näiden enemmän jakaneiden järjestelyvaraerä oli 1 % palkkasummasta. Enemmän jakaneista 65 % käytti järjestelyvaraerään palkkasummastaan 0,61-1 % ja 35 % käytti yli prosentin. Keskimäärin 1.3.2003 paikallisen järjestelyvaraerän kustannusvaikutukseksi tuli 0,7 % KVTES:n palkkasummasta. Kunnissa ja kuntayhtymissä maksettiin siten työnantajan päätöksellä keskimäärin 0,1 %-yksikköä ylimääräistä 1.3.2003.

1.12.2003 kuntayksiköistä 18 % käytti paikalliseen järjestelyvaraerään 1,1 % suuremman osuuden palkkasummasta. Keskimäärin enemmän jakaneiden järjestelyvaraerä oli 1,4 % palkkasummasta. Enemmän jakaneista 66 % käytti järjestelyvaraerään palkkasummastaan 1,11-1,5 % ja 34 % käytti yli 1,5 %. Kokonaiskustannukseen tällä ei kuitenkaan ollut vaikutusta, vaan keskimäärin 1.12.2003 paikallisen järjestelyvaraerän kustannusvaikutukseksi tuli 1,1 % KVTES:n palkkasummasta.

3. Korotusten kohdentamien

Molempia järjestelyvaraeriä ohjattiin käytettäväksi paikallisten palkkausepäkohtien korjaamiseen. Tehtäväkohtaisia palkkoja korotettaessa ensisijaisena perusteena oli samaan palkkaryhmään kuuluvien tehtävien vaativuuden arvioinnissa todettujen keskinäisten palkkausepäkohtien korjaaminen. Tarkoituksena oli, että peruspalkat olisi saatava kunkin palkkaryhmän sisällä keskenään oikeaan suhteeseen viimeistään 1.12.2003. Mikäli palkkaryhmän sisäiset palkkasuhteet oli kunnassa/kuntayhtymässä jo saatu kuntoon, järjestelyvaraerää tuli käyttää muiden palkkausepäkohtien korjaamiseen ja henkilökohtaisen lisän maksamiseen.

Sekä 1.3.2003 että 1.12.2003 valtaosa KVTES:n järjestelyvaraerästä käytettiin kohdennetusti peruspalkkojen tai vastaavien kuukausipalkkojen korotuksiin.

1.3.2003 järjestelyvaraerästä käytettiin peruspalkkojen korotuksiin 89,5 %. Kokonaan kaikille yleiskorotusluonteisena järjestelyvaraerästä käytettiin 1,9 % ja henkilökohtaisen lisän maksamiseen 0,3 % koko erästä. Muilla tavoin kuten esim. sekä peruspalkkojen korottamiseen kohdennetusti että yleiskorotusluonteisesti käytettiin loput 8,3 % erästä.

1.12.2003 järjestelyvaraerästä käytettiin peruspalkkojen korotuksiin 94,3 %. Kokonaan kaikille yleiskorotusluonteisena järjestelyvaraerästä käytettiin 1,8 % ja henkilökohtaisen lisän maksamiseen jo 3,4 % koko erästä. Muilla tavoin käytettiin loput 0,5 % erästä.

Paikallisen järjestelyvaraerän kohdentuminen selvitettiin eriteltynä KVTES:n palkkahinnoitteluliiitteiden mukaisissa henkilöryhmissä. Sekä järjestelyvaraeriä saavien suhteelliset osuudet että erien osuudet palkkasummasta noudattavat kunkin palkkahinnoitteluliiitteen suhteellista osuutta koko henkilöstömäärästä ja palkkasummasta sekä 1.3.2003 että 1.12.2003 ratkaisuisia.

1.3.2003 suurimman osuuden eli 38 % (saajia 40 % henkilöstöstä) järjestelyvaraeräkakusta lohkaisi terveydenhuollon hoitohenkilöstö (liite 3) ja seuraavaksi suurimman osuuden eli 28 % (saajia 25 % henkilöstöstä) sai sosiaali- ja terveydenhuollon muu henkilöstö (liite 4). Kunnan johtoon ja sisäisen palvelutoiminnan henkilöstöön (liite 1) kohdennettiin 15 % (saajia 13 % henkilöstöstä) järjestelyvaraerästä.

1.12.2003 suurimman osuuden eli 38 % (saajia 41 % henkilöstöstä) järjestelyvaraerästä sai terveydenhuollon hoitohenkilöstö (liite 3) ja seuraavaksi suurimman osuuden eli 28 % (saajia 27 % henkilöstöstä) sai sosiaali- ja terveydenhuollon muu henkilöstö (liite 4). Kunnan johtoon ja sisäisen palvelutoiminnan henkilöstöön (liite 1) kohdennettiin 14 % (saajia 11 % henkilöstöstä) järjestelyvaraerästä..

Tiedustelun mukaan järjestelyvaroja kohdennettiin 1.3.2003 noin joka kolmanteen (31 %) ja 1.12.2003 vajaaseen puoleen (45 %) KVTES:n piiriin kuuluvaan henkilöön.

Vuonna 2001 valmistuneen Kunta-alan palkkatasoselvityksen (ns. KUNPAS) mukaan erityisesti johtavassa asemassa oleva henkilöstö oli kunta-alalla palkkauksellisesti jäljessä vastaavissa ammateissa yleisillä työmarkkinoilla työskenteleviä henkilöitä. Kunnallinen työmarkkinalaitos kehotti erityisesti 1.12.2003 järjestelyvaraerää jaettaessa ottamaan huomioon sen, että johtavassa ja esimiesasemassa olevien palkat pitää saada oikeaan tasoon suhteessa alaisten palkkoihin.

Tiedustelun mukaan 41 % kuntayksiköistä käytti 1.3.2003 johtavassa asemassa olevien palkantarkistuksiin 9 % järjestelyvaraerästään. 1.12.2003 johtavassa asemassa olevien palkantarkistuksiin käytti rahaa 47 % kuntayksiköistä 12 % järjestelyvaraerästään.

4. Päätöksen tekeminen

Paikallisen sopimisen toimivuutta ja mielekkyyttä myös jatkossakin kuvaa hyvin se, että valtaosassa kunnista tai kuntayhtymästä (94 %) päätökset KVTES:n järjestelyvaraerien käyttämisestä perustuivat työnantajan ja palkansaajajärjestöjen yhteisymmärrykseen ja vain harvoissa kunnissa ja kuntayhtymissä (6 %) päätös järjestelyvaraerien käyttämisestä syntyi työnantajan yksipuolisella päätöksellä.

5. Henkilökohtainen lisä

Henkilökohtaista lisää sai tiedustelun mukaan 1.12.2003 3 % KVTES:n kuuluvasta henkilöstöstä keskimäärin 76 euroa kuukaudessa.

II Teknisten sopimuksen järjestelyvaraerät 1.3.2003 ja 1.12.2003

Teknisten sopimukseen kuului lokakuussa 2002 yhteensä 27 000 henkilöä. Tiedusteluun vastasi TS:n osalta 404 kuntaa ja kuntayhtymää ja se kattaa 73 % koko teknisten henkilöstöstä.

1. Voimaantulo

Valtaosassa tiedusteluun vastanneista kunnista ja kuntayhtymistä järjestelyvaraerien voimaantuloaika oli sopimuksen mukainen eli 1.3.2003 tai 1.12.2003. Kuntayksiköistä 21 oli sopinut 1.3.2003 ja 1.12.2003 järjestelyvaraerien yhdistämistä. Suurimmassa osassa näistä kuntayksiköistä yhdistetty järjestelyvaraerä tuli voimaan 1.9.2003. Yksi kuntayksikkö oli aientanut 1.3.2003 järjestelyvaraerän voimaantuloa kuukaudella.

2. Korotusten suuruus

Kuten KVTES:ssa tiedustelun mukaan myös teknisten sopimuksessa suurin osa kunnista ja kuntayhtymistä jakoi sekä 1.3.2003 että 1.12.2003 järjestelyvaraerän sopimuksessa mainitun suuruisena. 1.3.2003 näin teki 85 % ja 1.12.2003 87 % kuntayksiköistä.

1.3.2003 kunnista ja kuntayhtymistä 15 % käytti paikalliseen järjestelyvaraeraan 0,55 % suuremman osuuden palkkasummastaan. Enemmän käyttävissä kuntayksiköissä järjestelyvaraerä oli keskimäärin 1 %. Enemmän jakaneista 55 % käytti järjestelyvaraeraan palkkasummastaan 0,56-1 % ja 45 % käytti yli prosentin. Keskimäärin paikallisen järjestelyvaraerän kustannusvaikutukseksi tuli 0,6 % teknisten palkkasummasta.

1.12.2003 kunnista ja kuntayhtymistä 13 % käytti paikalliseen järjestelyvaraeraan 1,1 % suuremman osuuden palkkasummastaan. Enemmän käyttävissä kuntayksiköissä järjestelyvaraerä oli keskimäärin 1,5 %. Enemmän jakaneista 41 % käytti järjestelyvaraeraan palkkasummastaan 1,11-1,5 % ja 59 % käytti yli 1,5 %. Vaikka jotkut kunnat ja kuntayhtymät olivatkin maksaneet ylimääräistä, keskimäärin paikallisen järjestelyvaraerän kustannusvaikutukseksi tuli sovittu 1,1 % teknisten palkkasummasta.

3. Korotusten kohdentamien

Teknisten sopimuksen mukaan 1.3.2003 0,55 %:n järjestelyvaraerästä tuli käyttää 0,2 %:n suuruinen erä henkilökohtaisen palkan maksamiseen ja 0,35 %:n suuruinen erä paikallisten palkkausjärjestelmän epäkohtien korjaamiseen. 1.12.2003 järjestelyvaraerä oli niinkään kohdennettu tehtäväkohtaisissa palkoissa olevien paikallisten epäkohtien korjaamiseen ja henkilökohtaisten palkkojen maksamiseen, mutta ilman "kiintiöitä".

1.3.2003 järjestelyvaraerästä kohdennettiin 47,3 % tehtäväkohtaisissa palkoissa olevien epäkohtien korjaamiseen. Henkilökohtaisen palkan maksamiseen käytettiin 37,6 % järjestelyvaraerästä. Kaikille yleiskorotusluonteisesti käytettiin 14,4 % järjestelyvaraerästä ja muulla tavoin kuten esimerkiksi edellisten yhdistelmänä 0,7 % järjestelyvaraerästä.

Teknisten 1.3.2003 järjestelyerästä 43 % (saajia 51 % henkilöstöstä) kohdennettiin palkkaryhmään I, 48 % (saajia 41 % henkilöstöstä) palkkaryhmään II ja 9 % (saajia 8 % henkilöstöstä) palkkaryhmään III. Järjestelyvaroja kohdennettiin yli puoleen (55 %) teknisten sopimukseen kuuluvista. Järjestelyvaraerä jakaantui melko tasaisesti suhteessa eri palkkaryhmässä työskentelevien lukumääriin ja palkkasummaosuuksiin nähden.

1.12.2003 järjestelyvaraerästä kohdennettiin 75,6 % tehtäväkohtaisissa palkoissa olevien epäkohtien korjaamiseen. Henkilökohtaisen palkan maksamiseen käytettiin 20,8 % järjestelyvaraerästä. Kaikille yleiskorotusluonteisesti käytettiin 3,3 % järjestelyvaraerästä ja muulla tavoin 0,3 % järjestelyvaraerästä.

Teknisten 1.12.2003 järjestelyerästä 38 % (saajia 48 % henkilöstöstä) kohdennettiin palkkaryhmään I, 47 % (saajia 41 % henkilöstöstä) palkkaryhmään II ja 15 % (saajia 12 % henkilöstöstä) palkkaryhmään III. Järjestelyvaroja sai 55 % teknisten sopimukseen kuuluvista. 1.12.2003 järjestelyvaraerää kohdennettiin suhteessa jonkin verran enemmän palkkaryhmässä III työskenteleviin henkilöihin kuin muissa palkkaryhmissä työskenteleviin. Tästä on pääteltävissä, että järjestelyvaraerällä on korjattu KUNPAS-henkisesti johtavassa asemassa olevan henkilöstön palkkauksellista asemaa.

1.3.2003 johtavassa asemassa olevien palkantarkistuksiin käytti 41 % kuntayksiköistä 22 % järjestelyvaraerästä. 1.12.2003 johtavassa asemassa olevien palkantarkistuksiin käytti rahaa 43 % kuntayksiköistä 29 % järjestelyvaraerästään.

4. Päätöksen tekeminen

Myös teknisten sopimuksen osalta valtaosassa kunnista tai kuntayhtymästä (1.3.2003 95 % ja 1.12.2003 93 %) päätökset järjestelyvaraerien käyttämisestä perustuivat työnantajan ja palkansaajajärjestöjen yhteisymmärrykseen ja vain harvoin (1.3.2003 5 % ja 1.12.2003 7 %) päätös järjestelyvaraerän käyttämisestä syntyi työnantajan yksipuolisella päätöksellä.

5. Henkilökohtainen palkka

Henkilökohtaista palkkaa sai tiedustelun mukaan 1.12.2003 60 % teknisten sopimukseen kuuluvasta henkilöstöstä keskimäärin 137 euroa kuukaudessa. Henkilökohtaisen palkan siirtymävaiheen takuuta eli ”ns. betoniosaa” (TS-95 29 § 7 mom. ja TS-01 14 § 1 mom. 2 kohta) sai 22 % henkilöstöstä keskimäärin 111 euroa kuukaudessa.

III Tuntipalkkaisten järjestelyvaraerä 1.3.2003 ja 1.12.2003

Lokakuussa 2002 tuntipalkkaisten työehtosopimukseen kuului 20 000 työntekijää. Tiedusteluun vastasi TTES:n osalta 208 kuntaa ja kuntayhtymää ja se kattaa 57 % kaikista tuntipalkkaisista työntekijöistä.

1. Voimaantulo

Lähes kaikissa tiedusteluun vastanneissa kunnissa ja kuntayhtymissä järjestelyvaraerien voimaantuloaika oli sopimuksen mukainen eli 1.3.2003 tai 1.12.2003. Vain kolme kuntayksikköä oli sopinut 1.3.2003 ja 1.12.2003 järjestelyvaraerien yhdistämisestä johonkin muuhun ajankohtaan (1.7. 1.9. ja 1.12).

TTES:ssa 92 % kunnista ja kuntayhtymistä jakoi sekä 1.3.2003 että 1.12.2003 järjestelyvaraerän sopimuksessa mainitun suuruisena ja 8 % käytti paikalliseen järjestelyvaraeraan suuremman osuuden palkkasummastaan.

2. Korotusten suuruus

1.3.2003 enemmän käyttäneitä kuntayksiköitä oli 16 ja 1.12.2003 niitä oli 17. Sovittuun järjestelyvaraerän kokonaiskustannukseen ylimääräisillä korotuksilla ei kuitenkaan koko kuntatasolla ollut vaikutusta kumpanakaan ajankohtana.

3. Korotusten kohdentamien

Tuntipalkkaisten 1.3.2003 0,6 %:n järjestelyvaraerä oli tarkoitettu jaettavaksi ensisijaisesti aikapalkkauksessa olevien mahdollisten epäkohtien poistamiseksi. Kunnallisen palkkausjärjestelmän kehittämistoimenpideohjelman mukainen 1.12.2003 järjestelyvaraerä oli tarkoitettu käytettäväksi perustuntipalkkoissa olevien epäkohtien korjaamiseen ja suorituspalkkahinnoittelujen korottamiseen. Erityisesti tällä erällä pyrittiin korjaamaan palkkaryhmien I A ja I B perustuntipalkkoja, joissa korjaustarve oli suurin.

1.3.2003 järjestelyvaraerästä kohdennettiin 71,1 % perustuntipalkkojen tarkistamiseen aikapalkkauksessa. Henkilökohtaiseen lisäksi aikapalkkauksessa käytettiin 23,5 % järjestelyvaraerästä ja muulla tavalla aikapalkkauksessa käytettiin 5,4 % erästä.

1.12.2003 järjestelyvaraerästä perustuntipalkkojen tarkistamiseen aikapalkkauksessa kohdennettiin 74,2 %. Henkilökohtaiseen lisäksi aikapalkkauksessa käytettiin 14,4 % järjestelyvaraerästä ja muulla tavalla aikapalkkauksessa käytettiin 0,1 % erästä. Suoritus- eli urakapalkkaukseen käytettiin 11,3 % erästä.

Suhteessa tuntipalkkaisten työntekijöiden palkkaryhmittäisiin kokonaislukumääriin sekä palkkasummaosuuksiin, muita enemmän pääsivät 1.3.2003 järjestelyvaraerästä nauttimaan palkkaryhmissä I B ja I C työskentelevät työntekijät. Kuten oli tarkoitettukin, 1.12.2003 järjestelyvaraerä painottui selvästi muita enemmän palkkaryhmiin I A ja I B.

4. Päätöksen tekeminen

Myös valtaosa tuntipalkkaisten järjestelyvaraeräratkaisuihin perustuivat työnantajan ja palkansaajajärjestöjen yhteisymmärrykseen (1.3.2003 94 % ja 1.12.2003 92 %) ja vain harvoin (1.3.2003 6 % ja 1.12.2003 8 %) päätös järjestelyvaraerän käyttämisestä syntyi työnantajan yksipuolisella päätöksellä.

IV Lääkärien järjestelyvaraerä 1.3.2003

Lääkärisopimuksen piiriin kuului lokakuussa 2002 yhteensä 14 000 henkilöä. Tiedusteluun vastasi LS:n osalta 205 kuntaa ja kuntayhtymää ja se kattaa 87 % lääkäreistä.

1. Voimaantulo

Lääkärien 1.3.2003 järjestelyvaraerän voimaantuloaika oli lähes kaikissa tiedusteluun vastanneista kunnissa ja kuntayhtymissä sopimuksen mukainen eli 1.3.2003. Vain kaksi kuntayksikköä oli sopinut järjestelyvaraerän aientamisesta, toinen kaudella toinen kahdella.

2. Korotusten suuruus

91 % kunnista ja kuntayhtymistä jakoi 1.3.2003 paikallisen järjestelyvaraerän sopimuksessa mainitun suuruisena. 8 % kuntayksiköistä käytti järjestelyvaraerään 0,8 % suuremman osuuden palkkasummasta. Keskimäärin näiden enemmän jakaneiden järjestelyvaraerä oli 1,4 % palkkasummasta. Enemmän jakaneista 17 % käytti järjestelyvaraerään palkkasummastaan 0,81-1 % ja 83 % käytti yli prosentin. Keskimäärin 1.3.2003 paikallisen järjestelyvaraerän kustannusvaikutukseksi tuli 0,9 % lääkäreiden palkkasummasta eli lääkäreille maksettiin keskimäärin 0,1 %-yksikköä ylimääräistä.

3. Korotusten kohdentamien

Lääkärien järjestelyvaraerä ohjattiin käytettäväksi paikallisten palkkausepäkohtien korjaamiseen.

Järjestelyvaraerästä käytettiin kohdennetusti peruspalkkojen tai vastaavien kuukausipalkkojen korotuksiin 80,7 %, henkilökohtaisen lisän maksamiseen 13,5 %, kaikille yleiskorotusluontoisena 5,4 % ja muuten loput 0,4 %.

Järjestelyvaraerästä eniten saivat erikoislääkärit (42%), seuraavaksi eniten ylilääkärit (24 %) ja yleislääkärit (23%). Johtavat/vastaavat lääkärit saivat 8,3 % erästä ja koulutuksessa olevat lääkärit kuten mm. erikoistuvat, apulais-, euro- ja sairaalalääkärit 3 % erästä. Suhteessa lukumääriin ja palkkasummaosuuksiin järjestelyvaraerä jakaantui tasaisesti eri lääkäriyhdistyksille.

Johtavassa asemassa olevien palkantarkistuksiin käytti 46 % kuntayksiköistä 15 % järjestelyvaraerästään.

4. Päätöksen tekeminen

94 %:ssa kunnista tai kuntayhtymästä päätökset järjestelyvaraerien käyttämisestä perustuivat työnantajan ja palkansaajajärjestöjen yhteisymmärrykseen ja vain 6 %:ssa kunnissa ja kuntayhtymissä päätös järjestelyvaraerän käyttämisestä syntyi työnantajan yksipuolisella päätöksellä.

5. Henkilökohtainen lisä

Henkilökohtaista lisää sai tiedustelun mukaan joulukuussa 2003 lääkäreistä 38 % keskimäärin 242 euroa kuukaudessa.

6. Muut korotukset

Lääkärit eivät ole mukana kunnallisen palkkausjärjestelmän kehittämistoimenpideohjelmassa eli 1.12.2003 järjestelyvaraerä ei koskenut lääkäreitä. 18 kuntayksikköä ilmoitti käyttäneensä vuoden 2003 aikana valtakunnallisia sopimuksia enemmän rahaa järjestelyvaraeriin muuna ajankohtana kuin 1.3.2003. Nämä järjestelyvaraerät koskivat noin 700 lääkäriä. Ylimääräisten järjestelyvaraerien kustannus lääkärin palkkasummasta oli näissä kuntayksioissä keskimäärin 1,4 % ja kaikkia kuntayksioitä kohden laskettuna 0,1 %. Korotuksista yli puolet käytettiin henkilökohtaisen lisän maksamiseen loput joko yleiskorotusluonteisesti tai kohdennetusti peruspalkkojen korotuksiin.

V Opetusalan järjestelyvaraerät

Opetusalalla ei ollut ollenkaan valtakunnallisiin sopimuksiin perustuvia paikallisia järjestelyvaraeriä vuonna 2003, koska kaikki erät toteutettiin keskitetysti sopimalla. Tiedustelun mukaan opetuslalla maksettiin kuitenkin paikallisesti vähäisessä määrin ylimääräisiä korotuksia. Tällaisia korotuksia oli maksettu 27 kunnassa tai kuntayhtymässä yhteensä 326 henkilölle keskimäärin 301 euroa kuukaudessa. Tämä on noin 0,06 % opetusalan palkkasummasta.

VI Peruspalkkojen keskinäiset suhteet 1.12.2003

Tiedustelussa selvitettiin kuinka hyvin kunnissa ja kuntayhtymissä on saatu tehtäväkohtaisten palkkojen/perustuntipalkkojen keskinäiset suhteet kuntoon 1.12.2003 mennessä. KVTES:ssa ja lääkäreillä tehtäväkohtaisten palkkojen keskinäisiä suhteita tarkasteltiin palkkaryhmän sisällä, teknisillä ja tuntipalkkaisilla tarkasteltiin puolestaan koko sopimusalan keskinäisten peruspalkkojen keskinäisiä suhteita. Kysymykseen vastattiin asteikolla 1-5, jossa 1 tarkoitti "ei ollenkaan" ja 5 tarkoitti "kokonaan". Kaikkien tiedusteluun vastanneitten kuntien ja kuntayhtymien aritmeettiseksi keskiarvoksi tuli KVTES:ssa 3,6, teknisillä 3,8 tuntipalkkaisilla 4,1 ja lääkäreillä 3,9. Vastaavat kuntien ja kuntayhtymien henkilöstömäärillä painotetut keskiarvot olivat KVTES:ssa 3,5, teknisillä 4,0 tuntipalkkaisilla 3,7 ja lääkäreillä 4,0

Saatujen vastausten perusteella kunnissa ja kuntayhtymissä joudutaan jatkossakin käyttämään varoja peruspalkkojen keskinäisten suhteiden saamiseksi kohdalleen.